

Leszek Gajewski, Jan Gurba, Irena Kutyłowska

Puławy - Włostowice. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 8, 142-143

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ny i przekroje objaśniają zwiedzających o charakterze, zasięgu i wieku osady, o związanych z nią dwóch mogiłach i o obowiązku ochrania tych zabytków. Miejscowemu Urzędowi Gminnemu powierzono opiekę nad całością tego obiektu.

Na tym zakończono na tych stanowiskach działalność badawczą i konserwatorską.

PULAWY-Włostowice
Stanowisko 1

Zakład Historii Starożytnej
i Archeologii Uniwersytetu
im. Marii Curie-Skłodowskiej,
Konserwator Zabytków Arche-
ologicznych w Lublinie

Badania prowadzi mgr Leszek Gajewski, doc. dr
Jan Gurba i mgr Irena Kutyłowska. Finansował WKZ
w Lublinie. Drugi sezon badań. Stanowisko wielokul-
turowe: od neolitu do wczesnego średniowiecza.

Badaniami objęto obszar przylegający od północowschodu do terenu wykopalisk 1973 r. Otwarto ogółem 5 wykopów o łącznej powierzchni 175 m². Strop calca występował na głębokości od 1,6 - 1,8 m do około 2,4 m od poziomiu stropu warstwy nowożytnej.

Ustalono rozplanowanie przestrzenne i plany wewnętrzne jam, związanych z najstarszą fazą ceramiki wstęgowej rytej w Polsce /znane dotychczas w Lubelskiem jedynie w Gródku, pow. hrubieszowskiego/ oraz tzw. średniej fazy /III wg Nowotnego/ ceramiki wstęgowej rytej.

Odkryto również fragmenty naczyń o wyglądzie ceramiki nadcisańskiej, pucharów lejkowatych, amfor kulistych, ceramiki sznurowej i ceramiki trzcinieckiej.

Ustalono północno-wschodnią granicę zwartego występowania grobów na cmentarzu z okresu wpływów rzymskich. Odkryto dalsze groby ciałopalne: trzy popielnicowe "groby bez broni" z inwentarzem w postaci drobnych przedmiotów z żelaza, rzadziej metali kolorowych. Czwarty "grób z bronią", jamowy, zawierający spopielone szczątki kostne, trzy naczynia "przystawki", dwa groty oszczepów, przedmiot żelazny podobny do stolarskiego dłuta /"żłobieńka"/, oselkę z piaskowca, oraz dwa rodzaje kostek do gry: pionki podobne do warcabów oraz astragal. Ze zniszczonych grobów ciałopalnych odkopano umbo /typu 7a' wg Jahna/, ostrogę /typ 56 wg Jahna/, sprzączkę do pasa i zapinkę żelazną oraz skorupy naczyń.

Odkryto również trzy odcinki osiedla z początków średniowiecza. Stwierdzono rozmieszczenie przestrzenne i plany wewnętrzne kilku palenisk na trzo-

nie z warstwy kamieni, z okresu między wv.V-VI a VIII n.e., oraz dwu jam. W dolnej części zasypiska jednej z nich /pomieszczenia typu mieszkalnego lub magazynowego/ znaleziono potłuczone naczynia, reprezentujące charakterystyczne formy tzw. wczesnosłowiańskiej ceramiki, fragmenty kamieni żarnowych, kawałki potupanych kości zwierzęcych, fragmenty dwustronnego grzebienia /grupy II B/1 wg A.Chmielowskiej/, drobne wyroby z żelaza oraz metali kolorowych nieznanymi dotychczas form, przede wszystkim ozdobne okucia i sprzączka do pasa typu wyrobów "zachodniogermańskich" z 2 połowy IV-1 połowy V w.n.e., ustalające czas zasypiania jamy na początki wczesnego średniowiecza.

PYSZNICA, pow.Stalowa Wola
Stanowisko 1

patrz
epoka brązu

ROGOWO, pow. ^{Białogard} ~~Bytoga~~
Stanowisko 4

Katedra Archeologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Badania prowadził zespół pod kierownictwem mgr Czesława Strzyżewskiego i prof.dr hab. Jana Żaka. Finansował IHKM PAN i UAM w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osada z I w.p.n.e. - II w.n.e.

Stanowisko położone jest między drogą z Dębczyna do Białogardu a łąkami nad Parsętą, oraz między Mogilicą a drogą polną z Rogowa do Dębczyna. Wykopy założono głównie w domiemanej centralnej części osady, gdzie uchwycono warstwę kulturową miąższości 0,30 - 0,40 m, oraz odsłonięto większość obiektów.

Łącznie na obszarze 265 m² odkryto 31 obiektów, w tym 1 chatę słupową, 1 piec gospodarczy, 13 palenisk, 12 jam, w tym 2 wielofunkcyjne oraz 10 jam spaleniskowych, jak również 49 jam postupowych i 1 słabo zaznaczoną plamę. Do ważnych znalezisk zaliczyć należy chatę słupową, częściowo wyeksplorowaną. Dotychczas uchwycono w jej części południowej trzy rzędy słupów w odstępach 2 m od siebie. W wypełnisku chaty znaleziono monetę brązową Antoniusa Piusa /138-161 n.e./, 2 zapinki żelazne z okresu wczesnorzymskiego, fragment podkładki kamiennej, fragmenty nieokreślonych przedmiotów żelaznych, liczne ułamki naczyń glinianych, w tym również z ornamentem meandrowym i powierzchnią często schropowaconą. Materiał zabytkowy pozwala określić chronologię obiektu na I/II w.n.e.

Tegoroczne badania umożliwiły zakreszenie hipotetyczne obszaru osady, wynoszącego 9 ha, jak również możliwość zaobserwowania zróżnicowania osady na część produkcyjną i mieszkalną.

Badania będą kontynuowane.